

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДАНЪК ВЪРХУ ДОБАВЕНАТА СТОЙНОСТ

(Обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г., изм., бр. 86 от 2006 г., доп., бр. 105 от 2006 г., изм. и доп., бр. 108 от 2006 г.; Решение № 7 на Конституционния съд на РБ от 2007 г. - бр. 37 от 2007 г.; изм., бр. 41 от 2007 г., изм. и доп., бр. 52 от 2007 г., изм., бр. 59 от 2007 г., изм. и доп., бр. 108 от 2007 г., бр. 113 от 2007 г. доп., бр. 12 от 13.02.2009 г., в сила от 13.02.2009 г., изм., бр. 23 от 27.03.2009 г., в сила от 1.11.2009 г.)

§1. В чл.3 се създава ал.6.

(6) Данъчно задължено лице, което извършва и освободени доставки и/или доставки или дейности извън рамките на независимата икономическа дейност, както и данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на данък върху добавената стойност, са данъчно задължени лица за всички получени услуги.

§2. В чл.4 думите „чл.3” се заменят с „чл.3, ал.1-5”.

§3. В чл.6, ал.4, т.1 след думите „представително облекло” да се добави “и лични предпазни средства”.

§4. В чл.18, ал.1, 2 и 3 думите „доставка на стоки” се заменят с „доставка на стоки, ресторантьорски и кетъринг услуги”.

§5. Член 21 се изменя така:

„(1) Мястото на изпълнение при доставка на услуга, когато получател е данъчно незадължено лице, е мястото, където доставчикът е установил своята независима икономическа дейност. Когато тези услуги се предоставят от постоянен обект, който се намира на място, различно от мястото където доставчикът е установил своята независима икономическа дейност, то мястото на изпълнение е мястото, където се намира този обект. Когато няма място на установяване на независима икономическа дейност или постоянен обект, мястото на изпълнение на доставката е мястото на постоянния адрес или обичайното пребиваване на доставчика.

(2) Мястото на изпълнение при доставка на услуга, когато получателят е данъчно задължено лице, е мястото, където получателят е установил независимата си икономическа дейност. Когато тези услуги се предоставят на постоянен обект, който се намира на място различно от мястото, където получателят е установил независимата си икономическа дейност, то мястото на изпълнение е мястото, където се намира този обект. Когато няма място на установяване независима икономическа дейност или постоянен обект, мястото на изпълнение на доставката е мястото на постоянния адрес или обичайното пребиваване на получателя.

(3) Когато получателят по ал.2 използва услугите изключително само за лични нужди или за лични нужди на работниците и служителите си, мястото на изпълнение се определя по реда на ал.1.

(4) Мястото на изпълнение при доставка на услуга е:

1. мястото, където се намира недвижимият имот, когато услугата е свързана с недвижим имот, включително при:

а) предоставянето на права за ползване, експертни услуги или услуги на посредници, свързани с недвижимия имот;

б) услуги по подготовка и координация на строителните работи, свързани с недвижимия имот, като архитектурни, инженерни, надзорни и други;

в) настаняване в хотели, къмпинги, караванни паркове, ваканционни лагери, и други подобни.

2. мястото, където се извършва пътническият транспорт, пропорционално на реализирания пробег.

3. мястото, където фактически се извършва услугата при услуги, свързани с културни, артистични, спортни, научни, образователни, развлекателни или подобни мероприятия (като например панаири и изложби), включително дейността по организирането им.

4. мястото, където фактически се извършва услугата предоставена на данъчно незадължено лице при:

а) услуги, свързани с транспортна обработка на стоки;

б) услуги по оценка, експертиза или работа по движима вещ.

5. мястото където услугите се извършват физически при доставка на ресторантьорски и кетъринг услуги.

(5) Мястото на изпълнение при доставка на услуга е мястото, където получателят е установен или има постоянен адрес или обичайно пребиваване, когато са налице едновременно следните условия:

1. получателят е данъчно незадължено лице, което е установено или има постоянен адрес или обичайно пребиваване извън Общността;

2. доставяните услуги са:

а) предоставяне или прехвърляне на права върху лицензия, патент, авторско право, търговска марка, ноу-хау или друго подобно право на индустриалната или интелектуалната собственост, както и прехвърляне на права върху програмен продукт, различен от стандартен софтуер;

б) рекламни услуги;

в) услуги, извършвани от консултанти, инженери, консултантски бюра, счетоводители, юристи и други подобни услуги, включително услугите по изработка, преработка или доработка на софтуер;

г) обработка на данни или предоставяне на информация;

д) банкови, финансови, осигурителни, застрахователни и презастрахователни услуги, с изключение на отдаването под наем на сейфове;

е) осигуряване на персонал;

ж) отдаване под наем на движими вещи, с изключение на всички видове превозни средства;

з) електронни съобщителни услуги;

и) услуги по разпространение на радио и телевизия;

к) услуги, извършвани по електронен път;

л) услуги по осигуряване на достъп, транспорт или пренос по разпределителни системи на природен газ или на електрическа енергия и доставката на други услуги, пряко свързани с тях;

м) поемане на задължение за неизвършване на действия или неупражняване на права по букви "а" - "л";

н) посреднически услуги, извършени от лице, действащо от името и за сметка на друго лице, във връзка с услугите по букви "а" - "м".

(6) Мястото на изпълнение при предоставяне на електронни съобщителни услуги и услуги по разпространение на радио и телевизия е на територията на страната, когато са налице едновременно следните условия:

1. получател по тези доставки е данъчно незадължено лице, което е установено, има постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на страната;

2. доставчик е данъчно задължено лице със седалище или постоянен обект, откъдето той извършва своята икономическа дейност извън Общността, а когато няма такова седалище или обект - мястото на постоянния му адрес или обичайното му пребиваване са извън Общността;

3. услугата се използва ефективно на територията на страната.

(7) Мястото на изпълнение на доставка на услуги, извършвани по електронен път, е на територията на страната, когато са налице едновременно следните условия:

1. получател по тези доставки е данъчно незадължено лице, което е установено, има постоянен адрес или обичайно пребивава на територията на страната;

2. доставчик е данъчно задължено лице, чието седалище или постоянен обект, а когато няма такова седалище или обект - мястото на постоянния му адрес или обичайното му пребиваване, са извън територията на Общността.

§6. Заглавието и член 22 се изменят така:

Място на изпълнение при доставка на услуга по транспорт на стоки

Чл. 22. (1) Мястото на изпълнение при доставка на услуга по транспорт на стоки в рамките на Общността предоставена на данъчно незадължено лице е на територията на държавата членка, където транспорта започва.

(2) Мястото на изпълнение при доставка на услуга по транспорт на стоки извън Общността, предоставена на данъчно незадължено лице, е мястото където се осъществява транспортът, пропорционално на реализираният пробег.

(3) Мястото на изпълнение при доставка на услуга по транспорт на стоки в рамките на Общността или извън нея, предоставена на данъчно задължено лице се определя по реда на чл.21, ал.1 и 2.

(4) За целите на закона спедиторските, куриерските и пощенските услуги, различни от услугите по чл. 49, оказвани във връзка с транспорт на стоки в рамките на Общността или извън нея, се приравняват на услуги по транспорт на стоки в Общността, съответно по транспорт на стоки извън Общността.

(5) Спедиторска услуга по ал. 4 е услуга по организиране, осъществяване или обслужване на транспорт на стоки в рамките на Общността или извън нея и включените в същия дейности по транспортна обработка, обработка на документи, складиране и застраховане.

(6) Когато спедитор действа при условията на спедиционен договор и оказва спедиторска услуга във връзка с доставка на услуги по транспорт на стоки в рамките на Общността или извън нея, разпоредбата на чл. 127 не се прилага.

§7. Заглавието и член 23 се изменят така:

Място на изпълнение при доставка на услуга по предоставяне под наем на всички видове превозни средства

Чл.23. (1) Мястото на изпълнение при доставка на услуга по краткосрочно отдаване под наем (краткосрочно предоставяне за ползване) на превозни средства е мястото където превозните средства фактически се предават на разположение на получателя.

(2) Краткосрочно отдаване под наем (предоставяне за ползване) по ал.1 е непрекъснато държане или ползване на превозното средство в продължение на не повече от 30 дни, а по отношение на плавателни съдове не-повече от 90 дни.

(3) Не е налице краткосрочно отдаване (предоставяне) в следните случаи:

1. когато е уговорено автоматично продължаване на държането/ползването при непредприемане на ново действие от страна на една от страните или

2. когато най-малко два срочни договора със срок до 30 (за плавателните средства 90 дни) следват един след друг, без прекъсване или с прекъсване до два дни, във връзка със същите превозни средства и надхвърлят заедно максималния период от 30 (90) дни. Това не се прилага когато продължаването се дължи на ясно установени обстоятелства извън контрола на страните по доставката.

3. когато уговорения срок е над 30 (за плавателните средства над 90) дни, но същия бъде прекратен предсрочно по ясно установени обстоятелства извън контрола на страните по

доставката и в резултата на това действителната му продължителност съответства на краткосрочно наемане.

(4) Превозните средства по ал.1 са моторни или немоторни, както и другото оборудване и устройства, проектирани да транспортират стоки или хора от едно място на друго, които могат да бъдат дърпани, теглени или бутани от превозни средства и които обикновено са проектирани и са физически годни да бъдат използвани за транспортиране на стоки или хора. Превозни средства са и:

- ремаркета, полуремаркета и железопътните вагони;
- моторни немоторни наземни превозни средства, като мотоциклети, велосипеди, велосипеди на три колела, каравани с изключение на каравани, които са неподвижно застопорени за земята;
- моторни и немоторни плавателни съдове;
- моторни и немоторни въздухоплавателни средства;
- превозни средства проектирани за транспортиране на болни или ранени лица;
- земеделски трактори и друга самоходна земеделска и горска техника;
- военни превозни средства, които не са бойни и превозни средства за целите на разузнаването или гражданската отбрана;
- механично и електронно придвижвани инвалидни колички.

(5) Контейнерите не са превозно средство по смисъла ал.4.

§8. Заглавието и чл.24 се изменят така:

„Място на изпълнение на посреднически услуги

Чл. 24. Мястото на изпълнение при доставка на услуга, оказвана от посредник, действащ от името и за сметка на друго лице, предоставена на данъчно незадължено лице, е мястото където е основната доставка, във връзка с която е оказано посредничеството.”

§9. В чл.25, ал.5 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова ал. 5:

„(5) Алинея 4 не се прилага при доставки с непрекъснато изпълнение с продължителност за период по-дълъг от една година, за които не е налице дължимост на плащане за период по-дълъг от една година. За такива доставки се счита, че данъчното събитие настъпва в края на всяка календарна година, като за календарната година на прекратяване на доставките данъчното събитие настъпва на датата на прекратяване на доставките.”

2. Досегашните алинеи 5,6,7 и 8 стават съответно алинеи 6,7,8 и 9.

§10. В чл.26, се правят следните изменения и допълнения:

1.Алинея 7 се изменя така:

„(7) Когато възнаграждението е определено изцяло или частично в стоки или услуги (плащането се извършва изцяло или частично в стоки или услуги), данъчната основа на всяка една от доставките е пазарната цена на получаваната стока или услуга, изчислена към датата, на която данъкът е станал изискуем.

2. Създава се ал. 8:

“(8) При доставки по чл.25, ал.5, данъчната основа се определя пропорционално на броя месеци, включени в съответната календарна година, спрямо общия брой месеци на изпълнение на доставката, включително месеца на прекратяване на доставките.

§11. Член 31 се изменя така:

„Чл. 31. Облагаема доставка с нулева ставка е:

1. доставката на стоки за снабдяване с резервни части, горива и смазочни материали, храна, напитки, вода и други провизии, предназначени за потребление на борда на:

а) малки плавателни съдове използвани за превоз на стоки или пътници извън морските пространства на Република България и подвижен железопътен състав извършващ международен рейс, включително в Общността,

б) въздухоплавателни средства на авиационен оператор, извършващи предимно международни рейсове, включително в Общността,

в) букви а) и б) не се отнасят за плавателни съдове и въздухоплавателни средства, които не са на авиационен оператор, използвани за спортни и развлекателни цели или за лични нужди;

2. доставката на стоки за снабдяване с резервни части, горива и смазочни материали, храна, напитки, вода и други провизии, предназначени за потребление на борда на:

а) големи плавателни съдове, използвани за превоз на стоки или пътници извън морските пространства на Република България;

б) плавателни съдове използвани за извършване на промишлени или риболовни дейности извън морските пространства на Република България;

в) плавателни съдове, използвани за спасителни работи или помощ в извън морските пространства на Република България;

г) плавателни съдове с военно предназначение съгласно определението в подпозиция 89.01 на Общата митническа тарифа, напускащи страната с направление към чужди пристанища или пристани;

3. доставката на услуги по строителството, поддръжката, ремонта, модификацията, трансформацията, сглобяването, оборудването, съоръжаването, превоза и унищожаването на кораби и самолети, с изключение на тези по т. 2, буква "в"; това не се отнася за кораби и самолети, които се използват за спортни и развлекателни цели или за лични нужди;

4. отдаването под наем на:

а) малки и големи плавателни съдове използвани за превоз на стоки или пътници извън морските пространства на Република България или подвижен железопътен състав извършващ предимно международен рейс, включително в Общността,

б) въздухоплавателни средства на авиационен оператор, извършващи предимно международен рейс

в) буква а) и б) не се отнасят за плавателни съдове и въздухоплавателни средства, които не са на авиационен оператор, използвани за спортни и развлекателни цели или за лични нужди;

5. обработката на:

а) малки и големи плавателни съдове използвани за превоз на стоки или пътници извън морските пространства на Република България или подвижен железопътен състав извършващ международен рейс, включително в Общността,

б) въздухоплавателни средства на авиационен оператор, извършващи предимно международен рейс

в) буква а) и б) не се отнасят за плавателни съдове и въздухоплавателни средства, които не са на авиокомпания, използвани за спортни и развлекателни цели или за лични нужди;

6. доставката на услуги, свързани с транспортната обработка на пътници или стоки, включително на транспортни контейнери:

а) превозвани с малки или големи плавателни съдове използвани за превоз на стоки или пътници извън морските пространства на Република България,

б) подвижен железопътен състав, когато услугите са оказани във връзка с международен транспорт или въздухоплавателни средства на авиокомпания, извършващи предимно международен рейс.

7. доставката на плавателни съдове и въздухоплавателни средства, с изключение на тези за спортни и развлекателни цели или за лични нужди;

8. доставката на услуги, за които се събират такси по чл. 120, ал. 1 от Закона за гражданското въздухоплаване, предоставяни от летищен оператор-концесионер във връзка с въздухоплавателни средства в международен рейс, включително в Общността;

9. доставката на услуги по глава девета от Кодекса за търговското корабоплаване, оказвани на плавателни съдове; това не се отнася за плавателни съдове, които се използват за спортни и развлекателни цели или за лични нужди;

10. доставката на услуги по спасителни операции или помощ в извън морските пространства на Република България.”

§12. В чл.44, т.5 се отменя.

§13. В чл.52, ал.3 думите „по чл. 22, 23 и 24” се заменят с „по чл.21, ал.2”.

§14. В чл.64, ал.4 думите „по чл. 22, 23 и 24” се заменят с „по чл.21, ал.2”.

§15. В чл.70 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал.3, т.1 след думите „представителното облекло” се добавя “и личните предпазни средства”.

2. В ал.4 след думите „на основание” се добавя „чл.97а”.

§16. В чл. 72, ал.1 думите „три данъчни периода” се заменят с „12 данъчни периода”.

§17. В чл. 75 се създава ал.4:

“(4) Независимо от ал.2 правото на приспадане на данъчен кредит за авансови плащания за активи посочени в описа по чл.74 възниква през данъчния период, в който е настъпило данъчното събитие за доставката и се упражнява в този или в някой от следващите три данъчни периода.”

§18. В чл. 76 се създава ал.3:

„(3) В случаите на чл.111, ал.2, т.5 регистрираното лице има право на приспадане на данъчен кредит за закупените или придобитите по друг начин или внесените активи по смисъла на Закона за счетоводството след датата на дерегистрацията му, които са налични към датата на последващата му регистрация. Правото на данъчен кредит възниква при условията на чл.74, ал. 2.”

§19. В чл.82 се правят следните изменения.

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Когато доставчикът не е регистрирано по закона лице и не е установен на територията на страната и доставка е с място на изпълнение на територията на страната и е облагаема, данъкът е изискуем от получателя по доставката при:

1. доставка на природен газ чрез тръбопроводи за пренос или на електрическа енергия - когато получателят е регистрирано по този закон лице;

2. доставка на стоки, които се монтират или инсталират от или за сметка на доставчика-когато получателят е регистрирано по този закон лице и доставчикът е установен на територията на друга държава членка;

3. доставка на услуги - когато получателят е данъчно задължено лице по чл.3, ал.1, 5 и 6.”

§20. В чл.91 се правят следните изменения:

1. Алинея 3 се отменя.

2. В ал.4 думите „по ал. 1, 2 и 3” се заменят с „ по ал.1 и 2”.

§21. В чл.92 се правят следните изменения:

1. В ал.3 думите „чл. 22, 23 и чл. 24, ал. 3” се заменят с „чл.21, ал.2”.

2. Алинея 10 се изменя така:

(10) Данък, подлежащ на възстановяване, невъзстановен без основание или невъзстановен поради отпаднало основание (включително при отмяна на акт) в предвидените в този закон срокове, се възстановява заедно с лихва по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания, считано от датата, на която е следвало да бъде възстановен по този закон, до окончателното му изплащане.

§22. В чл. 96, ал.8 думите „не може да се регистрира” се заменят с „органът по приходите може да откаже да регистрира”.

§23. Създава се чл.97а:

„Задължение за регистрация при доставки на услуги данъкът, за които е изискуем от получателя

Чл. 97а. (1) На регистрация по този закон подлежи всяко данъчно задължено лице по чл.3, ал.1, 5 и 6, което получава услуги с място на изпълнение на територията на страната, които са облагаеми и за които данъка е изискуем от получателя.

(2) На регистрация по закона подлежи всяко данъчно задължено лице чл.3, ал.1, 5 и 6, установено на територията на страната, което предоставя услуги по чл.21, ал.2 с място на изпълнение на територията на друга държава членка.

(3) Лице, регистрирано на основание на една от двете предходни алинеи се счита регистрирано и за целите на другата.

(4) За лицата по ал. 1 и 2 възниква задължение за подаване на заявление за регистрация по този закон не по-късно от 7 дни преди датата на която данъкът за доставката става изискуем (авансово плащане или данъчно събитие), като данъчната основа на получената услуга подлежи на облагане с данък.

(5) Лице, което е регистрирано на основание на този член и за което възникнат основания за задължителна регистрация по чл. 96, 97, 98 и 99 или за регистрация по избор по чл. 100, ал. 1,2 и 3, се регистрира по реда и в сроковете за задължителна регистрация или регистрация по избор.

§24. В чл.101 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал.5 се създава изречение трето: „Едновременно с изискването на обезпечението по чл. 176 а, органът по приходите изисква от задълженото лице и декларирането на електронен адрес за кореспонденция с администрацията;”

2. Създават се нови ал.6 и 7:

„(6) Декларирането на електронен адрес за кореспонденция се изисква и когато се установи, че един или няколко от собствениците, управителите, прокуристите, мажоритарните съдружници или акционерите на задълженото лице са били или са собственици, управители, прокуристи, мажоритарни съдружници или акционери в задължено лице, регистрацията по ЗДДС, на което е прекратена на основание чл. 176, т. 1, 2 и 3 от закона.

(7) Декларирането на електронен адрес за кореспонденция по ал. 5 се извършва чрез подаване на ново заявление за регистрация по ЗДДС едновременно с предоставянето на обезпечението, а в случаите на ал. 6 в срока, определен от органа по приходите.”

3. Досегашната ал.6 става ал.8.

4. Досегашната ал.7 става ал.9 като се изменя така:

„(9) Независимо от ал.5 и 8 регистрацията по чл. 97, 97а, 98 и 99 се извършва от органа по приходите в тридневен срок от подаване на заявлението за регистрация.”

§25. В чл.108, ал.1, се създава точка 4:

„4. за лице, регистрирано на основание 97а, когато към датата на подаване на заявлението за дерегистрация не е налице основание за задължителна дерегистрация.”

§26. В чл.111, ал.2 се създава т.5:

„5. при дерегистрация по чл. 176 и последваща регистрация на лицето в рамките на един данъчен период.”

§27. В чл.113, ал.9 след думите „на основание” се добавя „чл.97а, ал.1 и 2”.

§28. В чл.114, ал.1 точка 6 се отменя.

§29. В чл. 117, ал.2, т.7 след думата „начисляване” се добавя „или неначисляване”.

§30. В чл.118 се правят следните изменения:

1. Създава се алинея 2:

„(2) Фискалните устройства задължително осигуряват възможност за установяване на дистанционна връзка с Национална агенция за приходите. Техническите изисквания, редът и начинът за изграждането и осъществяването на дистанционната връзка се урежда в наредбата по ал. 4.”

2. Досегашните ал. 2 става ал. 3.

3. Досегашната ал.3 става ал.4 и думите “за издаване” се заменят с “за установяване на дистанционна връзка с НАП и за издаване”.

2. Досегашните ал. 4 става ал.5.

§31. В чл.124, ал.4 думите „третия данъчен период” се заменят с „дванадесетия данъчен период”.

§32. В чл.125 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал.2 се изменя така:

„(2) Регистрираното лице, което е извършило за данъчния период вътреобщностни доставки, доставки като посредник в тристранна операция или доставки на услуги по чл.21, ал.2 с място на изпълнение на територията на друга държава членка, заедно със справка-декларацията по ал.1 подава и VIES-декларация за тези доставки за съответния данъчен период”.

2. Създава се ал. 10:

„(10) В случаите на чл.111, ал.2, т.5 регистрираното лице подава една справка – декларация за данъчния период, включваща доставките, извършени от лицето до датата на дерегистрацията включително и доставките, извършени след датата на последващата регистрация.”

§33. В чл. 133 се създава ал.6:

„(6) Органът по приходите може да регистрира по реда на чл. 102 и лице, което отговаря на условията по ал.1 и ал.2, включително когато е подало в срок заявление за регистрация но не е определило акредетиран представител.»

§34. В чл.134, ал.3 думите „се прекратява” се заменят със „може да се прекрати”.

§35. В чл.143, ал. 1 се изменя така:

„(1) Разпоредбите на тази глава се прилагат за доставка, извършена от дилър, на стоки втора употреба, произведения на изкуството, предмети за колекции, антикварни предмети, доставени му на територията на страната или от територията на друга държава членка от:

1. данъчно незадължено лице;

2. друго данъчно задължено лице, регистрирано по този закон, когато предмет на доставката е стока, освободена по чл. 50, или от регистрирани за целите на ДДС лица в

друга държава членка, освободени от данък в законодателството на съответната държава на аналогични основания;

3. друго данъчно задължено лице, което не е регистрирано по този закон или от данъчно задължено лице от държава членка, което не е регистрирано за целите на ДДС, когато предмет на доставка са стоки, които са дълготрайни активи по смисъла на съответното счетоводно законодателство.

4. друг дилър, прилагащ специалния ред на облагане на маржа на цената.”

§36. В чл.147 алинеи 2, 3 и 4 се отменят.

§37. В чл.151, ал.3 думите „и не може да е по-ниска от данъчната основа при придобиването на стоката или от данъчната основа при внос” се заличават.

§38. В чл.173 се правят следните изменения:

1. Алинея 4 се изменя така:

„(4) Облагаема с нулева ставка са доставките на стоки и услуги, по които получатели са лицата по чл.172, ал.2. За прилагането на нулевата ставка доставчикът е длъжен да разполага с документи, определени с правилника за прилагане на закона.”

2. Създава се алинея 5:

„(5) Облагаема с нулева ставка е доставката на стоки и услуги с място на изпълнение на територията на страната на стойност над 400 лв., по която получатели са институциите на Европейските общности. За прилагането на нулевата ставка доставчикът е длъжен да разполага с писмени документи, удостоверяващи договорни отношения със съответните институции на Европейските общности.”

§39. В чл.176 се правят следните изменения:

1. В т. 1 накрая се добавя „или не отговори на две изпратени в интервал от седем работни електронни съобщения на декларирания по реда на чл. 101, ал. 7 електронен адрес за кореспонденция;”

2. В т.2 накрая се добавя „включително и декларирания електронен адрес за кореспонденция по чл. 101, ал. 7;”

3. В т. 3 се създава изречение второ: „За системно неизпълнение на задълженията по този закон се счита и неприемането на две или повече електронни съобщения, както и неизпълнението на искане на данъчен орган, изпратено на декларирания от задълженото лице електронен адрес на кореспонденция по чл. 101, ал.7;”

4. В т.4 думите “данъчни задължения” се заменя с „публични задължения, събирани от НАП”

§40. В чл. 176а се правят следните изменение и допълнения

1. В ал.1, думата „отказва” се заменя с „може да откаже”.

2. В ал.3, думата „прекратява” се заменя с „може да прекрати”.

§41. В чл. 177, ал.6 и 7 се отменят.

§42. В чл. 185 се правят следните промени:

1. Ал. 1 се изменя така:

„(1) Лице, което не издаде фискална касова бележка (фискален бон) се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв.

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Лице, което наруши реда и начина за одобряване на типа, регистриране или въвеждане/извеждане в/от експлоатация, или не осъществява дистанционна връзка с НАП,

или отчитане, или сервизно обслужване на фискалните устройства се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотрязване на приходи се налагат санкциите по ал. 1”

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3.

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и се изменя така:

“(3) При повторно нарушение по ал. 1 размерът на глобата е от 200 до 1 000 лв., а на имуществената санкция - от 1 000 до 4 000 лв.”

5. Създава се ал. 5 със следното съдържание:

“(5) При повторно нарушение по ал. 2 размерът на глобата е от 600 до 2000 лв., а на имуществената санкция - от 6 000 до 20 000 лв. Когато нарушението не води до неотрязване на приходи при повторност се прилагат санкциите по ал. 4.”

6. Досегашната ал. 4 става ал. 6.

§43. В чл.186, ал.1 се създава буква ”г” със следното съдържание:

“г) подаване на данни по дистанционна връзка с НАП.”

§44. В чл.187, ал.4 се създава изречение трето: “При повторно нарушение отпечатването на обекта не се прилага в рамките на един месец.”

§45. В § 1 на Допълнителната разпоредба се правят следните изменения и допълнения:

1. В т.11 се добавя изречение второ: „Не се счита за установено на територията на страната чуждестранно лице, което има обект на територията на страната, който не взема участие в извършването на доставката.”

2. създават точки 61 и 62:

„61. „Кетъринг услуги” са съвкупност от характеристики и действия, в които преобладават главно услугите, и в които доставката на храна и/или напитки е само един компонент. Преобладаващите главно услугите са същите като ресторантьорските услуги, но доставката е осъществена извън помещенията на доставчика.

62. „Ресторантьорски услуги” са услугите, които се състоят от доставка в помещенията на доставчика на приготвена или неприготвена храна и/или напитки за човешка консумация, следвани от достатъчно подпомагащи услуги, които позволяват незабавното им консумиране.

Не са кетърингови услуги или ресторантьорски услуги:

а) обикновена доставка на приготвена или неприготвена храна (например: за вкъщи от ресторант, супермаркети и подобни);

б) доставки на приготвена храна и доставки, състоящи се в храна за в къщи от ресторанти;

в) доставки, състоящи се в приготвяне и доставка на храна и/или напитки, без друга подпомагаща услуга.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§46. Този закон въвежда разпоредбите на Директива 2008/8/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 година за изменение на Директива 2006/112/ по отношение на мястото на доставка на услуги.

§47. Този закон въвежда разпоредбите на Директива 2008/117/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 година за изменение на Директива 2006/112/ относно общата система на данъка върху добавената стойност с цел борба с данъчните измами, свързани с вътреобщностните сделки.

§48. Дванадесет-месечният срок по чл.72 от закона се прилага за данъка за възстановяване, отнасящ се за данъчните периоди след 1 януари 2010 г.

§49. (1) Когато е получено авансово плащане до 31.12.2009 г. включително, за доставка на стока или услуга, за която със закона е променено данъчното третиране по отношение на размера на ставката, мястото на изпълнение на доставката, приравняване на доставката на облагаема по чл.69, ал. 2 от закона и данъчното събитие за която възниква след тази дата, доставчикът документира доставката чрез издаване на фактура, в която посочва цялата данъчна основа на доставката. За доставката се прилага данъчният режим към датата на възникване на данъчното събитие на доставката по закона.

(2) Когато до 31 декември 2009 г., включително е получено авансово плащане във връзка с освободена доставка, която след 1 януари 2010 включително е облагаема и данъчното събитие за която настъпва след 31 декември 2009, регистрираното лице - доставчик, документира доставката чрез издаване на фактура, в която посочва цялата данъчна основа за доставката. За доставката се прилага данъчният режим към датата на възникване на данъчното събитие на доставката по този закон.

(3) Когато е направено авансово плащане до 31 декември 2009 г. включително, за доставка на стока или услуга, данъчното събитие за която възниква след тази дата и данъкът за доставката е изискуем от получателя по реда на закона, регистрираното лице-получател е длъжно да начисли данък върху цялата данъчна основа на доставката, включително за направеното авансово плащане.

§50. (1) Лицата по чл.97а, ал.1, направили авансово плащане до 31 декември 2009 г. включително, за доставка на услуга, данъчното събитие за която възниква след тази дата и данъкът за която е изискуем от получателя по реда на закона, подават заявление за регистрация по реда на чл.97а в 20-дневен срок от влизане на този закон в сила. На датата на възникване на данъчното събитие на доставката възниква задължение за регистрираното лице-получател да начисли данък върху цялата данъчна основа на доставката, включително за направеното авансово плащане. В случаите, при които данъчното събитие за доставката възниква преди датата на регистрация по закона, данъкът за получената услуга се начислява в 15-дневен срок от датата на регистрация по закона.

(2) Лицата по чл.97а, ал.2 получили авансово плащане до 31 декември 2009 г. включително, за доставка на услуга с място на изпълнение на територията на друга държава членка, данъчното събитие за която възниква след тази дата, се регистрират по реда на чл.97а в 7-дневен срок от влизане на този закон в сила. За доставката се прилага данъчният режим към датата на възникване на данъчното събитие на доставката по закона.

§51. Министъра на финансите да направи изменение и допълнение в наредбата по чл.118, ал.4 в 6-месечен срок от влизане в сила на този закон.

§52. Лицата, задължени да използват фискални устройства следва да приведат дейността си по осъществяване на дистанционната връзка в съответствие с изискванията на наредбата по §50 в срок до 1 година от издаването на тази наредба.

§53. Законът влиза в сила от 1 януари 2010 г.